

sen af afslaget, hvis indbringelsen skal have opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Som anført i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås det, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives inden 15 dage efter Udlændingestyrelsens afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) i normalprocedure, dvs. med automatisk påklage til Flygtningenævnet.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i § 33, stk. 6, ændres, således at det afgørende for, om indbringelsen for Folketingets Ombudsmand af et afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, er, om indbringelsen sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget.

Ændringen indebærer, at også udlændinge, der meddeles afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse inden Flygtningenævnets afgørelse vedrørende ansøgningen om asyl, og hvor der derfor ikke af ministeriet fastsættes en udrejsefrist, jf. herved bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, skal indbringe afslaget på ansøgningen om humanitær opholdstilladelse for Folketingets Ombudsmand i tilknytning til meddelelsen af afslaget, hvis indbringelsen skal have opsættende virkning med hensyn til den af Flygtningenævnet senere fastsatte udrejsefrist.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt administreret i overensstemmelse med gældende praksis.

Til nr. 8

Efter udlændingelovens § 34, stk. 2, kan politiet, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bestemme, at en udlænding skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter (meldepligt), såfremt udlændingen er omfattet af en af bestemmelserne i § 34, stk. 2, nr. 1-5.

Der kan således pålægges meldepligt, f.eks. hvis en udlænding indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) og ikke medvirker til sagens oplysning, eller hvis politiet drager omsorg for udlændingens udrejse og udlændingen ikke medvirker hertil.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 34, stk. 2, at bestemmelsen blev indsat med henblik på at gøre det så lidt attraktivt som muligt for udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse er under behandling, at modvirke sagens oplysning eller at forstyrre driften af det indkvarteringssted, hvor udlændingen er indkvarteret. Det fandtes ligeledes vigtigt at hindre, at udlændinge, der har fået endeligt afslag på

en ansøgning om opholdstilladelse, modvirker udsendelse af landet. Hensigten med ændringen var at give mulighed for en systematisk anvendelse af meldepligt (om fornødent dagligt). Der henvises til lovforslag nr. L 190 af 12. marts 1997 om ændring af udlændingeloven (Optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.), s. 13, jf. Folketingstidende 1996-97, Tillæg A, sp. 3994.

Med den nuværende ordlyd af udlændingelovens § 34, stk. 2, hvorefter meldepligten kan iværksættes "for at sikre udlændingens tilstedeværelse", er det i princippet afgørende for, at meldepligten kan iværksættes, at der er risiko for, at udlændingen forsvinder eller holder sig skjult. Bestemmelsens nuværende ordlyd findes således ikke at opfylde det formål, som bestemmelsen oprindeligt havde til hensigt at opfylde.

Bestemmelsen er kun blevet anvendt i ganske begrænset omfang i de senere år. Rigspolitiet har oplyst, at udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 1-4 (blandt andet tilfælde, hvor en udlænding ikke medvirker til asylsagens oplysning eller ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold på et asylcenter), ikke er blevet anvendt siden 1997, og at udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 5 (tilfælde, hvor politiet drager omsorg for en udlændings udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil), kun er blevet anvendt i ganske få tilfælde i de seneste år. Dette skal ses i sammenhæng med, at der pr. 16. august 2002 var registreret 2.293 udlændinge med ophold her i landet, som efter udlændingeloven skal udrejse af landet, men hvor udrejse endnu ikke var sket eller udsendelse endnu ikke havde kunnet gennemføres. Heraf var der 561 udlændinge, der ikke ønskede at medvirke til udrejsen. Rigspolitichefen har oplyst, at pr. 5. december 2002 var 2 udlændinge pålagt meldepligt efter udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 5.

Ved den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 34, stk. 2, præciseres politiets adgang til at pålægge en udlænding meldepligt, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til sagens behandling eller udrejse. Det er en betingelse for iværksættelse af meldepligt, at udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 1-5.

Forslaget indebærer, at det ikke nødvendigvis er en betingelse for iværksættelse af meldepligten, at det sker for at sikre udlændingens tilstedeværelse. Meldepligten kan således også iværksættes med henblik på